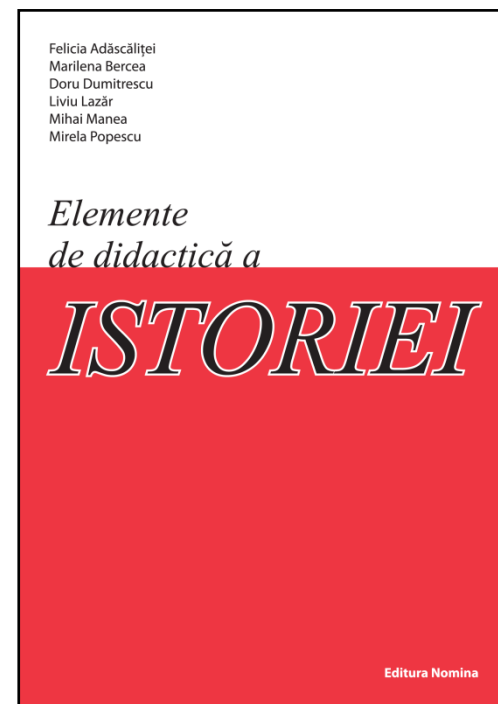

Elemente de didactică a ISTORIEI *ediția a II-a*

Felicia Adăscăliței, Marilena Bercea, Doru Dumitrescu, Liviu Lazăr,
Mihai Manea, Mirela Popescu

•În ultimii douăzeci de ani, poate mai mult ca niciodată, istoria ca obiect de studiu în școală a devenit preocuparea tuturor: părinți, jurnaliști, politicieni etc. Bineînțeles că nu toți sunt specialiști. Unii deplâng așa zisa cădere în desuetudine a acestei „materii”, alții exaltă virtuțile sale educative, patriotice, generatoare de identitate națională. Există și persoane care nu se sfiesc să declare că tânara generație este mutilată, ca să nu spunem amputată, intelectual și spiritual fie pentru că nu studiază trecutul, fie pentru că dimpotrivă îl studiază prea mult.

- De fapt, majoritatea absolută a celor care își dau cu părerea uită lucrul fundamental și anume: indiferent cât de novatoare sau de depășite sunt programele și manualele, cel mai important este profesorul de istorie de la clasă și modul cum acesta interacționează cu elevii săi la „firul ierbii”.
- Lucrarea de față se dorește o pledoarie pentru o nouă abordare a predării istoriei, predare bazată pe competențe, având în vedere că a preda istoria înseamnă a promova principii fundamentale, precum: multiperspectivitatea, acceptarea diversității și încurajarea viziunii interdisciplinare, accentuarea învățării active de către elevi (pe baza unei varietăți de izvoare istorice) și cultivarea deprinderilor lor critice, abordarea conținutului curriculum-ului de istorie în funcție de credința că istoria națională nu este sinonimă cu istoria naționalistă și că istoria nu ar trebui să încurajeze atitudini înguste, șovine, intolerante ori să conducă la sentimente de superioritate etnică, națională sau rasială.
- Istoria este și trebuie predată în școala românească atât în scopul cultivării valorilor civice, cât și pentru interesul său intrinsec și valoarea sa ca sursă de cunoaștere și formare.

Doru Dumitrescu